

Dosarul nr. 2ra-154/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Central (jud: N.Costaș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S.Procopciuc, E.Grumeza, N.Chircu)

Î N C H E I E R E

3 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Zinovia Cojemeachina, reprezentată de către Ina Cepoi,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Zinovia Cojemeachina împotriva Irinei Podlisnic, intervenienți accesorii notarul public Corina Pădurari, Agenția Servicii Publice și Serviciul Cadastral Teritorial Bălți privind revocarea și rezoluțiunea contractului de donație a imobilului cu condiția constituirii dreptului de uz și abitație viageră a contractului de donație, împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La data de 17 octombrie 2019, Zinovia Cojemeachina a depus cererea de chemare în judecată împotriva Irina Podlisnic, intervenienți accesorii notarul public Corina Pădurari, Agenția Servicii Publice și Serviciul Cadastral Teritorial Bălți privind revocarea și rezoluțiunea contractului de donație a imobilului cu condiția constituirii dreptului de uz și abitație viageră a contractului de donație.

În motivarea acțiunii a indicat că, pe parcursul vieții a avut doi copii, însă aceștia au decedat, în urma cărora au rămas nepoții săi. La situația când reclamanta a ajuns a fi în etate și de una singură, a decis ca bunul imobil pe care îl deține să îl doneze nepoatei sale Irina Podlisnic și la data de 28 iunie 2018 a încheiat contractul de donație a imobilului cu condiția constituirii dreptului de uz și abitație viageră, ca obiect fiind bunul imobil situat în mun. Bălți, str. Xxxxx 1/xx, construcție cu mod de folosință casută de vacanță cu nr. cadastral xxxxxxx.670.01, valoarea estimativă de 76 703 lei.

A considerat că, Irina Podlisnic prin semnarea contractului respectiv a acceptat donația imobilului indicat cu condiția constituirii în favoarea reclamantei a dreptului de uz și abitație viageră asupra obiectului nominalizat.

Potrivit contractului, a declarat sub propria răspundere că la data încheierii acestuia imobilul supus înstrăinării este liber de orice drepturi reale sau sarcini

constituite în baza contractului sau legii, nu a fost contractat sau promis de a fi contractat altei persoane, inclusiv în comodat sau în locațiune, nu este grevat cu gaj legal sau convențional, nu este sechestrat și nu sînt aplicate interdicții a dreptului de posesiune, folosință sau dispoziție, nu face obiectul unui litigiu și nu există nici o persoană care să aibă careva drept preferențial, garantând și asigurând pârâtei contra oricăror evecțiuni că bunul respectiv nu are careva vicii materiale și este cu plata impozitelor și taxelor achitate. Starea juridică și materială a imobilului respectiv corespunde actelor prezentate notarului și totodată donația constituie o transmitere definitivă a dreptului de proprietate asupra obiectului donat.

La data de 29 iunie 2018 a fost perfectat un alt contract de donație prin care a donat pârâtei un teren cu mod de folosință lot pomicol, suprafața de 0,0367 ha cu nr. cadastral xxxxxxx.545.

Prin contractul nominalizat și-a asumat obligația de a transmite bunul imobil său, iar pîrîta s-a obligat să o întrețină, în special să-i asigure hrană, îmbrăcăminte, medicamente și altele.

A susținut că, pîrîta nu și-a onorat obligațiile contractuale, iar după încheierea actului juridic a plecat peste hotare fără a acorda reclamantei un careva suport financiar și material specificat în contract.

A menționat că, în permanență are nevoie de ajutor, neavînd un venit stabil din care ar putea să-și asigure existența, fiind în etate și bolnavă. Caracterul preponderent alimentar al obligației pârâtei de întreținere a reclamantei, trebuie executat permanent fiind o obligație de a face și care se execută zi cu zi.

Deoarece pîrîta a plecat peste hotarele țării și nu a primit nici un ajutor specificat în contract de la aceasta, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, a apelat pîrîta de mai multe ori, după care a expediat pârâtei o cerere prealabilă, însă fără careva rezultate.

A solicitat Zinovia Cojemeachina revocarea și rezoluțiunea contractului de donație a bunului imobil cu condiția constituirii dreptului de uz și abitație viageră din 28 iunie 2018 și a contractului de donație din 29 iunie 2018 pe motivul neexecutării obligațiilor contractuale, obligarea Agenției Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Bălți să radieze înscrisul privind dreptul de proprietate a pârâtei asupra bunurilor imobile aflate în litigiu.

Prin hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătorei Bălți sediul Central, acțiunea înaintată de către Zinovia Cojemeachina, a fost respinsă.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi.

La data de 2 decembrie 2020, Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi a declarat recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanțele de judecată nu au determinat definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar concluziile și argumentele invocate de prima instanță și instanța de apel sunt neîntemeiate și vin în contradicție cu normele de drept material.

A menționat că, instanța de apel a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost antrenate în proces, făcînd trimitere la un alt contract de donație care nu are tangență cu prezenta acțiune.

A solicitat Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri.

După parvenirea cauzei în Curtea Supremă de Justiție, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimații nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Zinovia Cojemeachina.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată și recepționată de către avocatul Ina Cepoi, la data de 6 noiembrie 2020 (f.d.119). Astfel, instanța de recurs constată că Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentei de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46; *Guelfucci vs Franța*, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

Subsidiar, Colegiul menționează faptul că, includerea din greșeală în motivarea deciziei instanței de apel a fragmentului de text referitor la un alt contract, nu influențează asupra legalității deciziei în speța dată. Or, o hotărâre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de către Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Zinovia Cojemeachina reprezentată de către avocatul Ina Cepoi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu